

SAVOIR-VIVRE®

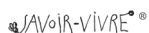
Creat cu pasiune și savoir-faire. Un volum Baroque Books & Arts®.

DOMINIQUE
LOREAU

ARTĂ
DE A
PUNE
LUCRURILE
LA LOCUL
LOR

traducere din limba franceză de
GEORGETA CRISTIAN

Colecție coordonată de Dana MOROIU

Dominique Loreau

L'ART DE METTRE LES CHOSES À LEUR PLACE

© Editions Flammarion, Paris, 2014

© Baroque Books & Arts®, 2015

Imaginea copertei: Ana Wagner

Concepție grafică © Baroque Books & Arts®

Redactor: Denise GEORGESCU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LOREAU, DOMINIQUE

Arta de a pune lucrurile la locul lor / Dominique Loreau;

trad.: Georgeta Cristian. - București: Baroque Books & Arts, 2015

ISBN 978-606-8564-36-4

I. Cristian, Georgeta (trad.)

640.1

Tiparul executat de Monitorul Oficial R.A.

Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse fără acordul scris al deținătorului de copyright, conform Legii Dreptului de Autor.

Introducere

„Mi-aduc aminte de buzele mamei mele... suferea de o boală mentală. Mai întâi, și-a pierdut toată energia. Nu mai putea nici să trieze, nici să aranjeze corect facturile, scrisorile sau dulciurile primite în dar. Starea ei sufletească se răsfârâgea și asupra casei deja cufundate în cea mai mare dezordine. Un castravete putrezit rămăsese pe dulapul pentru pantofi. Părul ei amintea de peștii tropicali ce plutesc la suprafață.”

YOKO OGAWA, *O perfectă cameră de convalescent*

Întotdeauna, la fiecare început de an, luăm hotărâri bune: „Anul acesta voi slăbi, voi fi mai organizată, voi aranja lucrurile...” Vrem să o luăm de la capăt, bazându-ne pe noi principii. Hotărâm să eliminăm, să curățăm, să aranjăm. Simțim nevoia să ne purificăm, să ne organizăm viața pentru a o face mai bună și mai frumoasă.

Așadar, fiecare dintre noi știe ce rol joacă ordinea în traiul cotidian, locul pe care ea îl ocupă în viață. Dar despre aranjare, cum o numim de obicei, sunt multe de spus pentru că, deși pare o activitate banală și ușoară, trebuie să întreprindem mai multe investigații importante, ce presupun, mai întâi, să facem diverse încercări practice, și, apoi, câteodată, să recurgem la unele șiretlicuri. Firește, întotdeauna putem cere sfatul unor profesioniști în organizarea locuinței; asta nu e doar costisitor, ci și, în plus, inutil pe termen lung. Căci ordinea nu este numai o chestiune de mijloace, ci, mai ales, arta de a-ți pune în practică bunul-simț. Așa cum vom vedea în această carte, să aranjezi lucrurile nu înseamnă să le ascunzi, ci să le ordonezi, să le așezi cu grijă, chiar și în dulapuri.

ARATĂ-MI DULAPURILE TALE CA SĂ-ȚI SPUN CINE EȘTI

„Fiecare lucru la locul lui... și un loc pentru fiecare lucru.”

Proverb

Generații întregi au spus, au auzit și au repetat această regulă de mii de ori. Dar câți au înțeles exact ce înseamnă? Iar când vrem s-o aplicăm, avem întotdeauna la îndemână mijloacele și uneltele necesare? Ordinea nu este înnăscută, nici pe departe! Rareori se întâlnește la un copil, ca manifestare spontană. Și dacă mulți adulți vor să fie ordonați,

atunci ei trebuie să știe că proprietarii de magazine sunt mai interesați să obțină profituri bune decât dacă avem unde să ne aranjăm lucrurile. De aceea, din spațiile comerciale pe care ni le pun la dispoziție, golite ca să câștige câțiva metri pătrați, lipsesc cu desăvârșire obiectele care ne-ar ajuta să facem ordine. Prin urmare, după ce ne-am mutat, ne dăm seama că dezordinea noastră urăștește imediat spațiul și că nu știm nici de unde, nici cum să începem aranjarea lucrurilor. Cei care au norocul să fie proprietari (și sunt înstăriți) pot oricând să apeleze la un tâmplar pentru dulapuri, garderoabe și bucătării echipate, sau la un arhitect pentru proiectarea unei pivnițe și a unei spălătorii. Dar celorlalți nu le rămâne decât să cumpere mobile „provizorii” (ieftine) pe care le vor duce „în cărcă” mulți ani (uneori câteva decenii), până când se stabilesc undeva, sau să se mute, pentru o vreme, în diferite locuri, cărându-și avuția în cutii. Totuși, liniștiți-vă! Indiferent dacă trăiți singur, în cuplu ori cu familia, că aveți multe mobile și o viață sedentară, că vă mutați o dată la șase luni sau că nu vreți să vă „îmburgheziți” cu o tonă de mobilă, puteți trăi ordonat și organizat. În această carte veți găsi câteva metode de aranjare clasică, dar și unele idei ingenioase despre cum să folosiți la maximum barele, cutiile, compartimentele, etajerele sau perdelele. Un asemenea sistem de aranjare poate fi nu doar pe placul celor care sunt din fire dezordonați, ci și al celor care iubesc ordinea, dar nu știu cu ce să înceapă. El este avantajos nu numai pentru cei cu mijloace financiare reduse, dar și pentru cei care nu vor să acumuleze bunuri inutile. Dincolo de aceste aspecte pur

practice, veți găsi aici și o nouă filozofie de viață, care vă învață cum să aveți mai mult timp pentru voi înșivă și pentru ceilalți, și care vă arată cum să vă bucurați de clipa prezentă prin eliberarea spiritului. Când fiecare lucru va fi pus la locul lui, în sfârșit, veți avea vreme și pentru voi.

1

TEORIA ARANJĂRII

CE ESTE ARANJAREA?

„Aranja: a așeza ceva la locul lui... A pune în ordine.”

Definiție din *Le Petit Larousse*

Pe vremuri, fetele învățau de la mamele lor arta de a face ordine. Fiecare categorie de obiecte trebuia pusă într-un anumit tip de mobilă (scrin, șifonier, garderobă, comodă, dulap pentru vase, scrin cu șapte sertare – câte unul pentru fiecare zi a săptămânii, dulap pentru uneltele de lucru). Toată mobila de interior se alegea respectând bunul-simț. Totul era gândit, calibrat, măsurat. Învățai cum să împătorești rufele în patru, cum să separi vesela pe care o foloseai zilnic de cea pentru sărbători... Atunci se putea face asta pentru că, de la o generație la alta, obiectele se schimbau foarte puțin în interiorul aceleiași culturi. Dar în zilele noastre, situația este cu totul alta. Avem tot felul de obiecte, ne place să strângem cât

mai multe și să le mutăm tot mereu. Acum computerul a înlocuit minitelul, pe care generația anterioară îl așezase lângă telefon. De când au apărut ecranele cu plasmă, nu ne mai trebuie măsura pentru televizor și alte aparate stereo. Așadar, pe măsură ce apar tehnologii noi, iar cele vechi dispar, suntem nevoiți să inventăm alte moduri de a ne aranja lucrurile. Trebuie din nou să creăm, să imaginăm, să gândim. Și să învățăm, la fel ca strămoșii noștri, cum să trăim ordonat și rațional, chiar dacă noi folosim alte tipuri de obiecte.

A ARANJA ÎNSEAMNĂ A ANTICIPA

„Să aranjezi, adică să ușurezi folosirea viitoare a unui obiect.”

Sfatul unui bunic japonez pentru nepotul său

Motivul principal pentru care aranjezi lucrurile este să le așezi în așa fel încât, atunci când ai nevoie de ele, să le găsești repede, chiar și cu ochii închiși. Când îți pui cheile în același loc, ești sigur că a doua zi le vei găsi. Deci, să aranjezi înseamnă să nu fii nevoit să-ți cauți lucrurile, să le pierzi sau să nu le găsești acolo unde credeai că le-ai pus. Să eviți o mie de mici motive de stres în fiecare clipă... și asta toată viața. Să aranjezi înseamnă să câștigi timp pentru tine și pentru ceilalți.

A ARANJA ȘI A ASCUNDE NU ÎNSEAMNĂ ACELAȘI LUCRU

Ca să scoți cratița de care ai nevoie trebuie, mai întâi, să ridici o grămadă de oale, cu o mână? Dacă așa este, atunci înseamnă că dulapul tău nu este „aranjat”. Chiar dacă, vizual vorbind, acea grămadă este impecabilă. Teoretic, să-ți aranjezi lucrurile ar însemna doar să le așezi în cutii sau să le înghesui pe rafturi.

Desigur, e ușor să le îndeși într-o cutie pe care apoi o vei pune în spatele unui rând de haine din șifonier. Și deși cutia rămâne, mult și bine, ascunsă acolo și, din păcate, inutilă, ea continuă să fie prezentă în mintea noastră, de fiecare dată când deschidem dulapul.

Dar să aranjezi nu înseamnă nici să ai teancuri de cărți care se dărâmă ca niște piese de domino când tragi una (pe care apoi vrei s-o pui într-o altă stivă prea îngheșuită), nici să te umfli în pene când te uiți la un maldăr de rufe călcate (o dată la trei luni!) și nici să-ți pui la loc cămile de porțelan – după ce un oaspete le-a scos și le-a admirat – așezându-le la distanțe milimetrice. Prin urmare, să faci ordine nu presupune să-ți aranjezi talciocul într-un alt mod.

Dimpotrivă, înseamnă să faci în așa fel încât, la tine acasă, să găsești totul repede, și cu privirea, și cu mâna, inclusiv în dulapuri, și asta fără nici cel mai mic efort sau gest inutil.

ARANJAREA ȘI REGULILE EI

„Dacă nu întotdeauna poți să-ți alegi viața, în schimb felul cum o trăiești depinde întotdeauna de tine.”

VIKTOR FRANKL

Pentru ca aranjarea și ordinea să fie perfecte, trebuie mai întâi să-ți folosești simțul logic și mintea. Fiindcă dacă te-ai gândit bine la ordinea pe care vrei s-o faci, ai căpătat mai multă independență și știi cum să depui mai puțin efort. Corpul se obișnuiește mai ușor cu o nouă disciplină comodă, bazată pe gesturi aproape mașinale și reflexe condiționate care îți dau libertatea și plăcerea de a acționa. Altfel spus, când ți-ai format niște obiceiuri, nici măcar nu le mai sesizezi. Le aplici fără să faci niciun efort – cel puțin conștient. Ca atunci când te speli pe dinți sau când te îmbraci în pijama ca să te duci la culcare. Să aranjezi bine înseamnă să reglezi funcționarea unor instrumente de precizie care se află în interiorul unui sistem, îndeplinind astfel mai multe condiții pentru ca viața să fie plăcută, confortabilă și simplă. Dar pentru asta trebuie să hotărăști unde pui fiecare obiect în parte și să acorzi o minimă importanță gesturilor pe care le faci. De asemenea, trebuie să ții cont și de câteva noțiuni de design interior. În plus, să faci ordine înseamnă întotdeauna nu doar *să aranjezi*, ci și *să găsești* lucrurile. Nu e nevoie ca obiectele să dispară, dacă apoi e nevoie de un miracol pentru ca ele să reapară. Și cea mai bună memorie se poate înșela. Deci, pentru o aranjare foarte eficientă, care este deopotrivă funcțională

și rațională, trebuie să-ți economisești gesturile, timpul și efortul fizic. Pentru asta trebuie să aplici mai multe principii, bazate pe câteva criterii de clasificare:

- cât de des folosești obiectele respective (criteriul temporal);
- cât de bine le poți vedea (criteriul vizual);
- cât de ușor le poți atinge (criteriul tactil);
- cât de aproape se află de locul unde ai nevoie de ele (legea „proximității”);
- unde le poți așeza (mărimea cutiei trebuie să fie potrivită pentru obiectul pe care îl pui în ea).